

[S. Rasmussen.]

Mellem Landbrugsministeriet og Teglværkerne er truffet en Aftale om Levering af Rør, og jeg forstaaer af Forslaget, at der vil blive taget særligt Hensyn til Egnen og til Rørenes Kvalitet. Jeg lægger i høj Grad Vægt paa, at man er opmærksom paa Rørenes Kvalitet, som kan være meget forskellig i Henseende til Holdbarhed o. s. v., og at man ikke f. Eks. til Arbejder i Vestjylland køber Rørene fra Egne, hvor Prisen maaske er betydeligt højere.

I § 7, 3die Stykke, staar der:

„Kommissionerne, til hvis Behandling kan henvises saavel nye Sager som Sager, der er delvist behandlede af de ordinære Vandløbsretter....“

Jeg maa forstaa dette saaledes, at Sager, der nu verserer for Landvæsenskommissioner eller Overlandvæsenskommissioner, kan tages bort derfra og føres hen til de Kommissioner, som her er Tale om at nedsætte, hvilket jeg hilser med Glæde, idet jeg haaber, at de nye Kommissioner vil komme til at virke meget hurtigere end de gamle. Men der er et Spørgsmaal, som jeg gerne vil have oplyst, nemlig om Arbejder af den Beskaffenhed, der omtales i § 7, og som maaske allerede er lagt til Rette enten af en Landvæsenskommission eller en Overlandvæsenskommission, kan komme med ind under Forslaget.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling her i Tinget.

Gunnar Fog-Petersen: Dette Lovforslag burde have det kendte gamle engelske Ord til Motto: Gør det og gør det nu. Det er nemlig af meget stor Vigtighed, at Lovforslaget bliver vedtaget snarest muligt og ført ud i Praksis med det allerførste, idet hver Dag, der gaar, uden at de Arbejder, som Lovforslaget tager Sigte paa, sættes i Gang, er spildt. Derfor skal jeg heller ikke paa nogen Maade bidrage til, at Forhandlingen her trækker i Langdrag, eller at Gennemførelsen udsættes.

Jeg betragter det som en stor Fordel, at Kommune Garantien er bortfaldet, ikke fordi Bestemmelsen derom vilde have paaført Kommunerne en Risiko, men fordi det er et unødvendigt Omsvøb og kun egnet til at sinke Arbejdernes Iværksættelse.

Hvorvidt Lovforslaget kommer til at

virke efter sin Hensigt, vil i høj Grad afhænge af Lovens Administration. I den Henseende vil det være overordentlig vigtigt, hvorledes Grundforbedringsudvalgene bliver ledet. Det er Landbrugsministerens Sag i hver Amsraadskreds at vælge de Mænd, som skal staa i Spidsen for Grundforbedringsudvalget. Jeg vil udtale det Haab, at det maa lykkes Ministeren at faa valgt handlekraftige, praktiske og teknisk indsigtfulde Mænd til at staa i Spidsen derfor, helst Folk, som ikke har alt for meget offentligt mellem Hænderne i Forvejen, for saa kan de ikke overkomme det. Den samme Bekymring for, at de, der faar med Sagen at gøre, har for meget at gøre i Forvejen, kan man nære med Hensyn til den Andel, som det danske Hedeselskab skal have i Lovens Gennemførelse. Jeg har ingen Mistillid til det danske Hedeselskabs Evne til at gennemføre saadanne Arbejder, tværtimod, men jeg føler mig aldeles overbevist om, at Hedeselskabet i Forvejen er saa belastet med Arbejde af den Art, at det er ude af Stand til at paatage sig noget væsentligt derudover. Der er i Folketinget sat den Bestemmelse ind, at det ene sagkyndige Medlem eventuelt skal udnævnes efter Indstilling af det danske Hedeselskab. Jeg ved ikke, hvad det betyder, at Indstillingen *eventuelt* skal henlægges til Hedeselskabet, hvis det ikke betyder, at Landbrugsministeren kan spørge Hedeselskabet eller kan lade være dermed, men denne Rettighed havde Ministeren jo da endelig i Forvejen, saa jeg kan ikke se, at Folkeetingets Udvalg har forbedret Lovforslaget i saa Henseende. Hvis Hedeselskabet i væsentlig Grad skal være medbestemmende ved Lovens Udførelse i Praksis paa den Maade, at Hedeselskabets sagkyndige i stor Udstrækning eller omtrent alene skal benyttes af disse Udvalg, er jeg bange for, at det vil sinke Arbejdet i alt for høj Grad — ellers maa Hedeselskabet have Lejlighed til at udvide sit Personale betydeligt; det er en anden Sag.

Jeg tror, det bliver nødvendigt at benytte Landinspektører, Landbrugsteknikere, Landbrugskonsulenter og andre, som er kyndige paa dette Omraade og har den fornødne Uddannelse, som ogsaa Lovforslaget kræver. I saa stor Udstrækning som muligt bør det være sagkyndige, der bor paa Ste-